

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить кожної середи — Published every Wednesday.

WEDNESDAY, JUNE 13th, 1928. No. 34 (167). VOL. IV.

PIK IV. Ч. 24 (167). СЕРЕДА, 13. ЧЕРВНЯ 1928.

3 ВІЙНИ В КИТАЮ.

Націоналісти в Пекіні.

Після повідомлень з Пекіну з 5. червня, передня сторожа націоналістичної армії увійшла на передмістя Пекіну в 10. години рано.

Націоналістичні провідники назначили Ена Сі-Шана, щоб перебрав контролю в імені націоналістичного уряду.

Покидають становиска.

Реакційний генерал Сун Чуан-Фан, головний союзник Чан Цо-Ліна в горжанській війні, пішов за прикладом свого шефа і зрезигнував з команданта шантунської і чілійської армії.

Він сповістив, що забереється зі своєї головної квартири в Тіенціні. Японські звіттовлення кажуть, що велика частина націоналістичного війська наступає на Тіенціні.

Китайські комуністи продовжують боротьбу.

Найпівніш 5. червня до Кантону звіттовлення кажуть, що на острові Гайнан військо кантонського уряду звело бій з комуністами і 400 з них убило а 400 взяло в полон. Діялося це 30. травня.

Боротьба між військом уряду а комуністами ведеться спорадично в останні місяці а військо заатакувало комуністів підступом, умисно дозволивши їм увійти до міста.

В Кантоні хедять догомоси, що в місті може бути проголошений воєнний стан і що може вибухнути комуністичне повстання.

Робітничо-селянські війська побідають в Китаю.

Китайська газета в Венкувер "Канадйські Раніші Вісти" повідомляє, що робітничо-селянські війська відносять побіди в цілім полудневім Китаю.

Багато міст у полудневім Китаю е під повною контролю робітників і селян, які прогналі мілітаристів і встановили свою власну владу. В більшости випадків повстання були спонтанічні. Інші міста були заняті добре організованим робітничо-селянським військом.

Армії, що машерують на полудневій захід з провінції Гунаан і на полудне з Сватова, зближаються до Кантону.

Розстріли робітників.

Китайські робітники на трох залізницях у провінції Квантун (якої столицю е Кантон) виїшли в початках червня на страйк, домагаючися підвишки платні. Страйк е протестом проти правління генерала Лі Чай-Сума, кантонського військового диктатора, який страйк шістьох залізничних робітників, між ними провідника юні, щоб в той спосіб розбити страйк залізничників. П'ятинація інших залізничних робітників е арештовані.

Домагаються відтягнення війська.

Шангаї, 5. червня. — Націоналістичний уряд звернувся до Злучених Держав, щоб відтягнули свої війська з північного Китаю.

Пекін ізольований.

Донесено 6. червня з Шангаю, що в околиці Тіенцину жовніри розбитих китайських армії значай рабувати, а телеграфічне і телефонічне получення між Пекіном а Тіенцином перервані.

Суперечні вісти про смерть Чан Цо-Ліна.

За останні кілька днів газети поширили багато супереч-

них вістей про смерть генерала Чан Цо-Ліна, який через два роки правив північним Китаем з Пекіну і був орудям в руках Японії та чужих капіталістів.

Спершу були вісти, що він був ранений підчас вибуху бомби під його поїздом, яким втік з Пекіну до Манджурії. Бомбу підложено таки коло столиці Манджурії, Мукдену, де її найменше сподіванося.

Другі вісти були, що він вскорі від тих ран помер, але його смерть затримано в тайні, аж доки не приде його син до Мукдену, щоб "перебрати владу" по батькові над манджурськими військами.

Сваряться за владу.

Газети доносять, що між китайськими генералами, які зуть себе націоналістами, а які на ділі е лише стугами різних груп чужинецьких капіталістів, йде сварка за владу над Китаєм.

Чан Каи-Ши, і Фен Ю-Сян, і Ен Гі-Шан, всі три ради-б зачарувати над китайським працюючим населенням та помагати чужинецьким капіталістам відвоювати Китай, щоб при цьому мати собі добре життя.

Тимчасом китайські робітники і селяне щораз більше об'єднуються під проводом Китайської Комуністичної Партії, щоб встановити свою робітничо-селянську владу.

3 БРИТАНІ І КОЛЬОНІ.

Проготовляються до виборів

Бритйська преса пише тепер багато про надходячі вибори в Британії. Премієр Балдвін зачав поїздку по своїм округу і в своїх промовах вихвалює, скільки добра його консервативний уряд зробив для Британії — себ-то для буржуазії, але мовчить про те, що він зробив для працюючої класи Британії. Він заявляє, що він апелюватиме до виборців не тим, що уряд думає зробити, а тим, що уряд вже зробив.

Реформістичні провідники Бритйської Партії Праці бояться зростаючого впливу Бритйської Комуністичної Партії, яка рішила ставити кандидатів проти кожного реформіста поставленого Бритйською Партією Праці.

Комуністична Партія Британії зоаохочена до цього рішення зростом комуністичних впливів у Франції і Німеччині, де число голосів відданих на комуністичних кандидатів значно зросло.

Чорні ставлять домагання.

Донесено з Кейптава, Пол. Африка, що державна поліція панала 1. червня на похід кількох муршинських робітників, які несли написи, що заклякали полудневю-африканських Муршинів покінчити з невольничством.

Багато робітників було також поранених. Поліція арештувала багатьох учасників демонстрації.

Кому добро в Британії.

Нещодавній звіт Бритйської комісії Ампрікал Кемікал Індустрії, Лиметед, яку сформова-

Донесено з Парижа 5. червня, що соціялістичний посол Фернан Боасон зівстав поново вибраний президентом парламенту. Він дістав 327 голосів, а посол Франклін Бульон 242 голоси.

3 ФРАНЦІ.

Соціяліст президентом парламенту.

Донесено з Парижа 5. червня, що соціялістичний посол Фернан Боасон зівстав поново вибраний президентом парламенту. Він дістав 327 голосів, а посол Франклін Бульон 242 голоси.

Згода на участь Італії в заряді округу Танжеру.

Делегати Франції і Британії та Еспанії згодилися, щоб допустити Італію до заряду мароканським містом Танжер. Італія буде мати одного суддю в високім суді Танжеру і своїх радних в міській раді та дасть часть поліції, яка береже панського дорядку в тім місті і даба, щоб тубильне мароканське населення не бунтувалося проти європейських панів.

Ким пани послугуються.

Донесють 4. червня з Парижа, що того дня місто Париж лунало окликами: "Хай живе Німеччина" — коли до міста в'їхав берлінський дорожжар Густав Гартман, який своєю двоюкіною переїхав з Берліна до Парижа.

Гартман е найстарший віком дорожжар в Берліні і панські спортові клуби заагажували його зробити що подорож та завезти Парижанам "добросусідські поздоровлення" з Німеччини.

Це перший раз від 1914 р., що у Франції кликали "хай живе Німеччина".

3 РАД. СОЮЗА.

Десять років служби радянській владі.

Москва, 2. червня. — Дня 30. травня скінчилися 10 років від часу, як Юрій Чічерін обняв пост народного комісара закордонних справ. Газети в цілім Радянським Союзі погратували йому з нагоди десятиріччя його так відповідальної праці.

Протягом десятиох років, що Чічерін займав цей пост, він керував закордонною політику Радянського Союзу з надзвичайним успіхом. Помимо свого ліхого здоров'я, Чічерін залишився на своїх постах.

Підчас великої війни Чічерін був арештований в Англії як більшовик. Опісля він повернувся до Росії в 1918 року в його руки віддано народній комісаріят закордонних справ.

Помагають знайти залозу бальюна Італія.

Радянський уряд заявив, що припоручив зорганізувати експедицію в Ледове море, в якому знаходиться залоза італійського бальюна-дирижибля "Італія".

"Італія", повертаючи з лету понад північний бігун, настигнулася на густу мряку, яка осідалоці на бальоні ледом, спричинила уладок в долину на льоду і синіи Ледового моря. Італійський уряд звернувся до Радянського Союзу з просьбою, щоб Союз прислав дві рибалки залози "Італія" найспівніший ледоломок (корабель, що ломить лід) з присамами поміж та іншими засобами подорожувати в ледях.

3 НІМЕЧЧИНИ.

Обчислення втрат.

Буржуазно-панська преса Німеччини завела, як вовк з причини зросту соціялістичних і комуністичних голосів в недавніх виборах, а втрати панських партійми. В них німецькі соціял-демократи здобули 9 мільонів 100 тисяч голосів, а комуністи 3,200,000 — себ-то перші 16 процент більше, а другі 20 процент більше, як попередніх виборів.

Соціял-демократичні голоси зросли коштом дрібно-буржуазних партій, бо в останніх роках — завдяки американському плянові Доса, після якого Німеччина сплачує воєнні довги альянтам — дрібна буржуазія багато потерпіла і збідніла.

Комуністична Партія Німеччини зросла коштом соціял-демократів. Багато німецьких робітників і дрібних селян переконалися, що соціял-демократи бояться допустити простий народ до влади, лише говорять про заведення соціялізму при помочі реформів.

3 ІТАЛІ.

Муссоліні говорить про Гітлера, а Британію.

Газети з Італії повідомляють, що 5. червня Муссоліні промовляв в італійським сенаті і сказав, що Італія знаходиться в добрих сусідських відносинах із всіма державами, але з Британією її взаємини дуже глибокі.

Він сказав, що навіть між Радянським Союзом, а Італією існують добрі торговельні відносини, але приязнь Італії і Британії сягає "в самі народні маси" обох країн.

Говорячи про недавні проти-італійські виступи в Югославії, Муссоліні сказав, що в Югославії не знають про умовини в Італії і тому виступають проти Італії.

Судять комуністів.

В Римі розпочався 1. червня процес провідників Італійської Комуністичної Партії. Фашист Сапоріті е назначений головою суду, а фашистський адвокат Ісгро буде прокуратором. Росправа буде тайна й не будуть допущені навіть репортери газет. Офіційні звіттовлення будуть видаватися для фашистської преси.

Підчас рейдів в останніх парубрих арештовано тут багато комуністів.

Італійські газети не подають ніяких відомостей про цей процес. Звіттовлення про росправу не висилаються жадним закордонним кореспондентам.

Процес відбувається в цілковитій тайні. Італійська Комуністична Партія видала відозву до робітничих мас в справі процесу комуністичних провідників у Римі й Тоскані відбуваються дальші арештування.

Робітники в Італії працюють 12 годин.

Женева, 2. червня. — На фашистським трейд-юніонім конгресі, що недавно закінчився, виявилось, що робітники в італійській металевій індустрії працюють 12 годин на день.

Кузери, делегат металургічних робітників на фашистський конгрес, признав, що в багатьох випадках робочий день виносить 11 або 12 годин.

3 ПОЛЬЩІ.

Соціяліст на услугах поліції.

Польський соціяліст, посол Марія Маліновський з Люблина, є від 1919 року на службі польської дефеэнзиви. Наслідком його інформації польська поліція форміи перевела масу ревізій і арештувань серед комуністів. Цю неприемну для товаришів посаду соціяліста правду винвила в розмові з одніім журналістом Аліція Белціковська з "Одніки".

Радянський генеральний конзулят у Львові.

Львівські газети доносять, що радянський конзулят у Львові має бути піднесений до стени конзуляту генеральюю, який має більший і важніший обсяг діляний, як конзулят звичайний. На ставлющі

генеральню конзуля остав би і надальше Юрій Лапчинський.

3 ІТАЛІ.

Муссоліні говорить про Гітлера, а Британію.

Газети з Італії повідомляють, що 5. червня Муссоліні промовляв в італійським сенаті і сказав, що Італія знаходиться в добрих сусідських відносинах із всіма державами, але з Британією її взаємини дуже глибокі.

Він сказав, що навіть між Радянським Союзом, а Італією існують добрі торговельні відносини, але приязнь Італії і Британії сягає "в самі народні маси" обох країн.

Говорячи про недавні проти-італійські виступи в Югославії, Муссоліні сказав, що в Югославії не знають про умовини в Італії і тому виступають проти Італії.

Судять комуністів.

В Римі розпочався 1. червня процес провідників Італійської Комуністичної Партії. Фашист Сапоріті е назначений головою суду, а фашистський адвокат Ісгро буде прокуратором. Росправа буде тайна й не будуть допущені навіть репортери газет. Офіційні звіттовлення будуть видаватися для фашистської преси.

Підчас рейдів в останніх парубрих арештовано тут багато комуністів.

Італійські газети не подають ніяких відомостей про цей процес. Звіттовлення про росправу не висилаються жадним закордонним кореспондентам.

Процес відбувається в цілковитій тайні. Італійська Комуністична Партія видала відозву до робітничих мас в справі процесу комуністичних провідників у Римі й Тоскані відбуваються дальші арештування.

Робітники в Італії працюють 12 годин.

Женева, 2. червня. — На фашистським трейд-юніонім конгресі, що недавно закінчився, виявилось, що робітники в італійській металевій індустрії працюють 12 годин на день.

Кузери, делегат металургічних робітників на фашистський конгрес, признав, що в багатьох випадках робочий день виносить 11 або 12 годин.

3 ПАРМА.

Нові жертви боротьби.

Оповідено з Мексико-міста 5. червня, що в боротьбі коло Ель Сальвадор, в степіт Халіско, згинило 20 повстанців і трох федеральних жовнірів.

Селяни успішно боролися коло Ато-Санта-Вікторія перед бандитською вагатою і тій самій банді не вдалося стримати його грабиту залізничного потягу, що переходив через той округ.

Бандітів прогнано.

Мексиканські повстанці-бандіти пробували ограбиту містечко Коліма, але місцева жандармерія і залоза військового гарнізону успіли прогнати їх.

Часопіс "Ель Універсаль", який що вістку отримав, не подає числа убитих і ранених.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду, бо це тяжка боротьба, тому всі радше говорять неправду, живуть неправдою і покляються неправді тому, що це дуже легко.

3 АРГЕНТИНИ.

СТРАЙК В АРГЕНТИНИ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНИЙ.

Великий страйк докових робітників в Аргентині, що зачався ще в травні, триває далі та поширився вже на три головні порти Аргентини: Буенос Айрес, Розаріо і Багін Блянка.

Робітники жадають, щоб уряд проиніст департамент поліції в Буенос Айрес та Розаріо, бо поліційні урядники тих міст виступали проти робітників.

Серед робітників інших індустрій помітно сентимент з розпочатим страйку в симпатії до портових робітників.

Дуже мало людей на світі хоче боротися за правду,

ПАНАС МИРНИЙ.

Хіба ревуть воли, як ясла повні?

Роман з народного життя на Україні.

(Продовження.)

У ранці, на майдані, коло козачої волості, зібралась у купу козака й крепацька громада. Дмитренко приїхав на Чіпчиних "сіре музича" в гласні "перті"; радив панів, котрі "все знають "сіре музича" в гласні "перті"; радив панів, котрі "все знають і все, що треба зроблять", похвалив навіть, що як повиберать "мужву", то щоб начувалися...

Громада слухала мовчки. Становий ще раз обернувся; ще раз раїв вибрати панів; поправався з Чіпкою, моргнув йому, може, й він у гласні; сів на обивательські коні, покотив з Писок.

Не всій він відіхати, як громада загула: — То це так! усе панів та й панів!... Ще вони нам не ввірися? — гукалі крепаки.

— Толкуй, дурні! — гримав на них козачий писар. — А хто-ж в управі робитиме?.. ви, чи що! Хіба хто знає: яка там робота?

— То наймемо такого розумного, як ти, то й робитиме, — кольнулі його крепаки.

— Та воно так... Тільки хто його знає, що там за робота... Довго ще йшла розмова між громадою і писарем. Довго слухав Чіпка, мовчки. Громада розписувала темними колірами панів; писар, хоч не уступався, а все таки стояв на тій, що без панів нікому буде діла робити, що діло невідоме, що в гласні треба вибрати притьмом панів...

— А моя рада, не видержав Чіпка, така: який не є хазяїн, а все кращий від найміта... А що те зємство невідоме, то воно кожному невідоме... не було його, не знали й пани. Оже на те бог чоловікові розум дав, щоб до всього дійти.

— Правда, правда! гомоніла громада.

— Пани нами, люде добрі, й так довго правили... поправтеся ще сами! Все таки своя рука, владыка. Вони не поклопочуться за те, щоб усім було добре... Всяка за себе... А в нас же вони й родичі всі... Один одного стережуть. Ось цей... (Чіпка ткнув пальцем у той бік, куди поїхав становий...) у мене хліб-сіль ів, а за панів руку тягне...

— Еге-ж, еге... Вони, як ті свині: одно за другого, — гула громада. — Коли-ж так, шабаш, братця! Годі їх... Дивись, бісове зідля: його з огорода, а воно таки в огород. Хоч у гласні ім, коли люде нема... А, дузуски!

Розійшлася громада. Вернувся Чіпка до дому, радий, що довелося направити громаду на добру стежку. У його серці заклопоталося щось нове: йому хотілося, щоб громада його послухала; в голові промайнула думка, що він порадює на громаді, веде її вперед, усіма верховодить... Давне забулося, мов його й не було ніколи: він тепер отаманує на громаді!

— Коли-б то, Галю, послухали моєї ради, — каже він у ночі жінці: увірвалася-б їм нитка! — І він ще довго розказував Галі, як він буде людям служити. Галі й самій зробилося якось гарно на душі, що її чоловік заслужив таку людську повагу.

А в Чіпчинім серці вже ворухилося бажання верховодити, пекло його виривалося на верх у думці, в слові... Чіпка з ним носився, як з пахидкою. Кого не стріне, з ким не забалакає, то все про зємство, про вибори. Немає й речі другої. Радить кожному себе стерегти, громаду, а не даватися знову панам у руки.

Рада його взяла своє. Через тиждень прилетів у Гетьманське посередник Кривинський, та прямо в предводительську канцелярію, де мала бути управа.

— Пропали ми... мужики наших бють! скрикнув він, забув і поздороватися.

— Як саме? схопившись, мов опарений, скрикнув завжди тихий Шавкун, і оторопів.

— У Пісках, не то з наших, ні одного дворянина!... — Значить і Дмитренка не послухали!... ледве вимовив Шавкун та, мов хто на його відро холодної води вилив, опустився на своє місце, підпер рукою голову, затих.

XXVIII.

Старе — та поновлене.

Випав удушливий день саме серед гарячої пори жнив. Сонце стояло над головою, як сковорода, розпалене, та, наче отгнем, пекло. Пшениця осипалася: люде не вспівали вхопити. Під такий час кожна хвилина дорога селянинові. А тут кидай свою роботу, їдь у гласні!

Пани позідалися. У Гетьманському, коло нового будинку пана Польського, стояли в три ряди карети, брички, нато-чанки. Поприїздали не тільки гласні. Багато наїхало з повітя й так собі цікавих панів подивитися на нове диво, та послухати, що то за зємство.

Прибули й прості гласні, хоч і не всі. То все були козаці писарі та голови; один Чіпка з Лозою ніколи ще не знали ніякої служби. Між гласними селянами, можна було помітити двох крепацьких старшин: один з Писок, другий з Рудки.

Пани гомоніли в горницях; крики та реготи доносились з хати на вулицю. Селяни, поприїздивши на обивательських шкарпійках (де-хто привіз разом і подушки), розташувались коло будинку, назірно від панських карет. Хто сидів під возом, хто під горницями: кожен ховався від великої спеки, що несамовито пекла, палила. Оддалеки козацької старшини, сидів під горницями й Чіпка, рядом з Лозою, недалеко від рундука. По праву руку кучері панські, по ліву "пявки людські", як колись Чіпка називав сільську старшину. Утому тепер якимсь некою... Кучері позлазили з козел, де-хто підійшов до знайомих гласних; балакали то про це, то про те; хвалилися врожаєм, жалювали, що приїхався такий гарячий час прогати. Чіпка сидів мовчки, слухав, та чи й чув що. По виду можна було помітити, що його голову клопотали неабиякі думки. Перервав їх Дмитренко своїм значним голосом:

— Гей, ви! — гукнув він з рундука, на гласних: — стоїте підті!

Гласні підійшли під рундук, покисдали шапки. Тільки один Чіпка з Лозою, як сиділи, так і зосталися.

— А скільки вас? — питає становий.

— Та скільки-ж? — обізвався передній, волостин писар, скинувши очима на купку товаришів-гласних. — З нашого стану три, та з нашого вить, та двоє з Спихок... Оце й усі!

— Ага, бач, Никифор Іванович... Здорові! — кинув становий головою Чіпці.

— Доброго здоров'я, — відповів, підводившись, Чіпка, й зняв шапку.

Лоза за ним устав; сів у він і собі шапку.

— А що-ж це ваші сюди всякої наволочи понасилали? — питає Чіпка становий. — Якої наволочи? — зиркнув Чіпка, та, трохи спустивши голос, додав: — перед богом усі рівні... — То-ж перед богом, а тут перед людьми... — Та й перед людьми, все одно... Усе таки смілівіше, як свій коло тебе... А то: ви собі в будинок позалазили, та й балакаєте в холодочку, а тут печись на сонці... — Хто-ж вам велить пектись? Уззяли, та й увійшли-б в коридор. — Спасибі. Що громадї, те й бабі.

— А ви, капустяні голови! — покинувши Чіпку, повернувся становий до козачих гласних. — Це вже ви нам одну лапость зробили?! Чого ви сюди попріязили? Що ви тямите?.. Ну, що ти, Свербиносе, тямить?... — визірився Дмитренко на червонопокого, товстого козачого голову, від кортого так і несло горідко. Кис би собі в Хайки в шинку... Ні, в гласні претсь-ся!.. Або ти Стуло?... Жіночої тії боїшся, до ладу не вмів слова вимовити, а теж і собі між люде... в гласні!...

Ступа й Свербинос мовчали. Потупили в землю очі, вони й не зглянули на станового. Він кинув їх, та до крепаків: — А ви, недобиткі?... Ще й вас тут не ставало?! Давно з вас шкуру злупили?... А тепер думаєте, що й ви пани?!...

Стара виразка, розкопирсана нечистими руками, зацмила в Чіпчинім серці. З-під насулених брів засвітив гострий погляд, то окидав він ним станового, то позирив на люде, що стояли мовчки, як до землі прибиті.

— Чого вам до нас, добродію, треба? — запитав Чіпка сердито й зиркнув на Дмитренка. — Хіба ми до вас приїхали?... Нас громада прислала... ми громадї служимо... — Та я про вас нічого й не кажу, — спустивши в низ голос, заговорив становий. Ви чоловік торговий, всюди буваєте; лягоді, світи бачили; де треба, до ладу й своє слово скажете... Я про вас не кажу! З вас гласний, та таки гласний... А то, що?

— Дмитренко з огидливістю глянув на останніх гласних. — Пфу!.. Та тепер уже не переімениш... Глядіть ще, не повиб-райте й у управу своїх!.. Чуєте?

Гласні мовчали, мов не до них річ. — Слухайте, почав становий: дивіться на мене... Як крутну правого вуса, клади на право білет; а крутну лівого, на ліво... Глядіть мені!

Кажучи останнє слово, Дмитренко посварився пальцем, повернувся, грюкнув дверима перед самим носом у гласних, та й скрився в коридор.

— Бач, який гострий! — обізвався Ступа. — Мов над дурниками... Ні стій! А ми так, братця: він нам правого вуса, а ми наліво... Нехай дудика з'їсть!

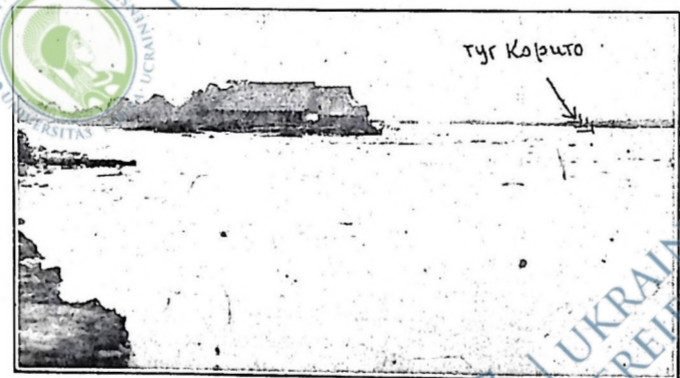
— Це напад, та й годі! каже якийсь писар. — Швидко нашому братові з ними ніде буде місця знайти... — А нашому братові, увернув грізно Чіпка, треба стерегти свого брата, а не тільки про себе думати... Він мав ще щось сказати, та тут їх позвали в горниці.

(Далі буде.)

ТАМ, ДЕ БУШУВАЛА ПОВІНЬ.

Село Устерки, повіт Косів; один з багатьох будинків, знищених водою й завалених деревам та камінням, стоїть отак розвалений і нім. Тут Черемош так бушував, що порозваливав будинки й на високих місцях, а все, що було в долині — пішло з водою. (Фотографія т. І. Навізівського.)

Розлив річки Рибниць за Косовом в часі повені 1927 року. Нормально річка в цьому місці широка лише 10 ярдів.

Гурт селян села Киньколюки, повіт Долина, перед розподілом допомоги. (Фотографія т. І. Навізівського.)

Образки з сія і місцевостей в Галичині, де бушувала по-вінь, показують нам, яку величезну руїну спричинила вода українським селянам і населенню взагалі. Свідками цієї руїни стоять і до нині зруйновані господарства, занесені камінням, хабузям та цумом поля й городи.

В наслідок тої руїни населення потерпілих місцевостей немає зараз чим засвітити та засадити своїх піль, городів. Польська влада сама про це не дає й з Радвицької України збіжжя не пускає. Бо її політика — це політика нищення українського бідняцького населення.

В той час, як польська шляхта нищить українське працююче населення, українські пани й підпани справляють рагви з польськими воеводами та бють поклонни перед паном Пільським.

З КООПЕРАТИВНОГО РУХУ.

Успіхи в Онтеріо.

Кампанія за новими членами в тих околицях, в яких минулого року не було переведено приєднування членів, поступає вдовольчано. Хоч дороги погани, фармери Онтеріо прибувають на мітінги, які онтерійське пулеве товариство устроює, та громадно підписують контракти.

За рік свого існування онтерійське пулеве товариство виправдало себе і всюди є фармері задоволені з него, бо при допомозі свого пулевого товариства вони виручають ліпші ціни за своє зерно, як попередніми роками.

При кітці безреся онтерійське пулеве товариство проголосило другу тимчасову доплату 10 центів на бушель вівса та ячменю і розіслало вже чеки своїм членам.

Рівночасно ведеться кампанія за приєднування членів для пулевого товариства живо-го скота, яку веде організація онтерійських фермерів Обеднани Фермери Онтеріо, а зглядом їх кооперативне бізнесове товариство. Саме-ж підписування контрактів до пулу живо-го скота відложено на пізніше.

Нарешті переконалися.

Так звані незалежні проду-центи, що годують кури в Каліфорнії, в якій є сильний пул домашнього птацтва, переко-налися нарешті, що вони із сво-єю незалежністю далеко не за-їдуть і прилучилися до пулу. Вони мали околу 300 тисяч курей. Вони підписали добровільно пулевий контракт і цим збільшили скількість пулевих яєць в 300 вагонів річно.

Тепер каліфорнійський пул домового птацтва є майже 100% сильний і зможе успішно боротися з спекулянтами яєць в Сан Франціско і інших цен-трах.

З цього повинні взяти науку ті фармери в Канаді, які не є ще в пулевих товариствах. Вони повинні негайно вписатися. І так: насамперед всі до пше-ничного пулу, опісля всі члени пшеничного пулевого товариства хай підпишуть контракт на грубше зерно (овес, ячмінь, жито і т. д.) Це обєднає тор-гове хлібним зерном і дасть фармерам силу, якої вони досі не мали на світових ринках і на канадійським з млинами. Опі-сля всі фармери, що мають на продаж якого живого скота, хай стануть членами пулевого товариства живого скота. Врешті вони всі повинні бути чле-нами набілового пулу та пулу домашнього птацтва.

В цей спосіб всі фермерські продукти будуть обеднані в пулевих товариствах і фармери дістануть кращу ціну за кожну річ: за пшеницю, овес, ячмінь, жито, лен, худобу, свині вівці, кури, индики, яйця і сметану.

Посередна ціна.

Посередна ціна, або пересіч-на ціна, це є та ціна, яка є по-средині між найнищою а най-вищою ціною з цілого року.

Наприклад: ціна за пшеницю крутилася до недавня околу 1.50 за бушель, рахуючи з пе-ревозом до Форт Вільям або Венкувер. Але от недавно, від-коли стало відомо, що морози ушкодили озимину, ціна підій-шла до \$1.65 за бушель. Пі-зніше може підійти до \$1.75, а якби літо було сухе може під-ійти і до 2 дол.

Маємо тут чотири ціни: між-якими є значна різниця. Ко-три-ж з них повинні дістати пулевий фермер? Дехто думає, що повинні дістати таку ціну, за яку його пшениця (а гово-римо для прикладу лише про пшеницю) була продана.

Не забуваймо, що пулеве то-вариство продає пшеницю сво-їм членам через цілий рік, отже одну часть продає, скажм по \$1.50, другу по 1.65, третю по 1.70 і т. д.

Пулеве товариство не може ризикувати і тримати пшениці, аж вона буде дорога, бо вона може не бути, а навпаки може бути дешева. Тому пулевий зарід тримається засади, що-би продати трохи пшениці в осені, трохи коло рідзів, тро-

хи під весну, а решта на весну і по весні та літом. Головно, якщо товариство має більшу скількість вохкої пшениці, воно мусить продавати її черз зиму.

Бачимо отже, що пулеве т-во продає по різних цінах, але членам воно не може платити членом воно не може платити віднодно з тих цін, бо булбб несправедливо заллати одно-му, скажм, осінню ціну, а дру-гому весняну. Адже всі члени мусили однаково працювати на пшеницю. Диятого всім нале-житься однакова ціна за такий самий грейд.

Щоб цю однакову ціну діста-ти, пулеве товариство додає всі гроші отримані за пшеницю і загално суму ділить через ці-сло бушелів даного грейду. В цей спосіб вийде пересічна або посередна ціна, однакова для всіх.

Доплати.

Якби пулеве товариство зна-ло згоди, за яку суму воно про-дасть пшеницю своїх членів, воно тоді, обтягнувши кошти продажі і резерву, могло би відразу заплатити всю ціну. Але воно не може знати, за-скільки воно зможе продати на-шу пшеницю. Тому воно на по-чаток дає нам лише кілька-десять центів за бушель пше-ниці, щоб уможливити нам по-платити необхідні видатки. Опі-сля, перед весною, коли воно продало вже трохи більше пшениці і менше більше знає, як стоїть справа з пшеницею в цілому світові, пулеве то-вариство може дати доплату і звичайно дає, бо фармерам треба грошей до весняних ро-біт. Перед жнивними пулеве то-вариство знає вже добре, що воно продало і як воно стоїть, а тоді воно вже продало баг-ато, отже тоді фармери дістають другу доплату, яка дуже при-дається на шурки до "байнде-ра" і інше.

Врешті, по жнивках пулеве товариство розраховує, за яку суму загално воно продало дані грейди пшениці, ділить цю суму через число проданих бу-шелів тої пшениці і знає, скільки виносить пересічна ціна за ці-лий рік. Знаючи, скільки член отримав як початкову ціну і тимчасові доплати, пулеве то-вариство обраховує, скільки ще належиться членам, як о-статочна доплата.

Таксамо обчислюється ціна на грубше зерно і в кожному випадкові дістанемо пересічну річну ціну. Засада пересічної ціни є справедлива, бо тоді без огляду на час, коли член до-ставив своє збіжжя до пулу, він дістає таку саму ціну, як і всі інші члени, що віддали та-ке саме збіжжя.

Сказано всі-ж однаково пра-цювали і за цю працю однако-ва їм заплатата.

Непулева продаж.

Непулевий фермер такої ціни не дістане. Непулеві фармери, це звичайно фермери, які го-ворають, що вони не можуть на-лежати до пулів, бо пул не пла-тить відразу всіх грошей, а їм треба зараз по молоченню, себто в осені. Всякі довжні зобовязання припадають звичайно на осні.

Томуто і в осені 75 на 100 фармерів продає своє хлібне зерно. Продає, бо мусить. Але в 75 випадках на 100, ціна в осені є нища, як на весні, а це значить, що непулеві фармери продають за дешевше, як пу-леві, бо продавши в осені приватним збіжжвним компа-ніям, вони не мають надії на доплату. Вони не скористають з того, що ціна на весні під-ійде. З того скористають збі-жжві спекулянти. Непулеві фар-мери піддержують неробів.

Стопроцентний пул.

Уявіть собі, що би то було, якби на кожну сотку фермерів сто належало до пулевого т-ва? Це був би стопроцентний пул.

Таке стопроцентове пулеве т-во контролювало-б тоді всю канадійську пшеницю і спрчи-нило-б, що і в осені ціни бу-ду-б вищі, як досі були. Це було-б навіть тоді, як би був великий врожай, бо пулеве т-во не пускало-б на ринок

більше хлібного зерна, як воно думало-б за потрібне.

Пул робив би тоді так, як тепер роблять деякі фабрикан-ти, які контролюють певний товар. Скажм живварки. Фа-бриканти живварок сказали, що їх ціна є така і на цім ко-нець. Ви деінде живварки не дістанете і мусите їм заплатити. Колиб великі млини знали, що вони не можуть дістати деінде пшениці, лише в пулевім обед-нанню, вони теж мусли-б за-платити сказану ціну, принай-мні за червону тверду пшени-цю, якої нема в інших країнах.

Як фармери хочуть, щоб не робили для визискувачів, вони мусять мати 100-процентове обеднання.

ЯК ПОШУКУЮТЬ ЗА НАФТОЮ.

Деякі читачі з Алберті і Б. К. питають нас, які кроки тре-ба підприняти, щоб пошуку-вати за нафтою.

Хоч не віримо, щоб вони хотіли зайняти пошукувати за нафтою на власну руку, бо це вимагає більшої грошевої су-м, однак подаємо деякі важні-ші інформації для тих, які цим цікавляться.

Поодаючи до департаменту внутрішніх справ, земельний відділ, аплікацію на перміт дозволюючий пошукувати за нафтою, треба післати \$5.00 "фі" (оплата), та від кожного акра, на яким хочете пошуку-вати за нафтою, 50 центів. З тих 50 ц. уряд бере 10 ц. як рент, а 40 ц. тримає, як бонд, що ви до року пічнете вертати за нафтою та видасте на це що найменше 40 ц. на акер або більше на пошукуваша.

Перміт є на один рік, а не більше і якщо пошукуючий заче вертати (хочби навіть ричим способом) керпичю та дасть докази на це, уряд тих 40 ц. зверне.

Кожний пошукуючий, якщо знайде слідів чи натяки на те, що в споді є нафта, має повне право вибрати "сіз" (пазм) на всю площу опшсану в перміті, або лише її часть.

Вибравши перміт аплікант мусить зміряти, скільки ярдів і стіп та в якім напрямі від лі-нії (дороги) і скільки акрів з даного квадра секції він хоче дістати.

Колі аплікант не думає, що в землі є нафта, він повинен звернути перміт і дати відпо-відну заяву, а уряд зверне тих 40 ц. від кожного акра.

АВСТРАЛІЙСЬКИЙ ЗВІР КАНГАРУ.

Віденський природо-знавець др. Шольц описує таке в віден-ському часописові "Ноес Вінер Тагблат":

"Я раз пострілив в висохлім руслі ріки старого самця кан-гару, коли вже змеркалося. Він зачав скакати і старався вте-чи в густі корчі, коли побачив мене, що я скохду до него в долину по дуже спадистім бе-резі. Було за темно вже стрі-ляти другий раз, отже я кинув свогоого Вінчестер-кріса на землю і скочив до него, щоб схватити його за хвостиче. В що-ж мить самець обернув-ся і нагло скочив на мене та ловлячи мене своїми корот-кими передними лапками за плеча, він загарчав мощно і дав мені заднюю ногою такого страшного копняка, що я по-точився, мов грудка в долину, а він за мною та коп мене ще раз, та ще раз, доки я не опи-нився коло грубоші деревини, ца яку я видрапався в одну мить. Тоді він відійшов до не-далекої калібани, в якій сів со-бі, зложивши передні лапки навхрест на грудях, обсервую-чи мене пильно. В воді ці звірята розвинули цікавий спо-сіб атаку: вони сидять непо-рушно, дозволюючи своїмю противникові наблизитися до себе, тоді нагло скачуть на не-го і занурюють його в воду та сідають на него і так тол-чать.

Не маючи найменшої охоти ризикувати життя в цей спо-сіб, я зачекав, аж місяць зій-шов досить високо і я мій по-бачити свогоого Вінчестера".

FARMERS LIFE

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ

журнал для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на році вулиці Пritchard і Мекгрігор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00

Адреса:

FARMERS LIFE

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ФАРМЕРСЬКІ ІМПЕРІАЛІСТИ.

Імперіялістами зevamo тих панів, які хочуть розтягнути своє панування поза свою країну, на інші країни та народи в цілі виснаження природних багатств тих країн та робучої сили тих країн.

Ці пани роблять це тоді, коли накопили стільки багатств з праці своїх краєвих чорноробів, з рільників та фабричних робітників, що мають надвижку фінансового капіталу, який не оплачується їм стільки вкладати в підприємства в своїй країні, скільки він приносить вложений в других індустріально мало розвинених країнах.

Такі вклади робили вже від довгих часів капіталісти Британії в ріжних чужих країнах, а опісля для охорони тих вкладів розтягали над ними і свою політичну владу. В цей спосіб Британія підбила Індії, Єгипет, Полудневу Африку і інші країни, з яких поробила свої колонії і все це разом назвала Бритійська Імперія.

Коли читати описи цього заведення британської влади над тим колониями в книжочках д-ра Еварта з Оттави, які він видає під наголовком “The Independence Papers”, то волею дубом стає, яких підліх і нікчемних способів в деяких випадках вживали британські політики і дипломати, щоби накинати свою владу на деякі країни.

Тут хочемо зазначити, що д-р Еварт вважається найбільшим знатоком не лише канадійської, але британської конституції і історії і його книжочки може кожний дістати, написавши до него на адрес: John S. Ewart, 600 Wilbrod St., Ottawa. Головно цікавою є його книжочка “Канада енд ді некст вор”, яку кожний думающий повинен уважно перестудіювати.

Ми завжди думали, що із змістом книжок д-ра Еварта є обізнані проводирі фармерського руху на заході, а головню члени так званого фармерського уряду в Альберті.

Слухаючи промови прем’єра Альберти, Бравнлі, підчас Інтернаціональної Пулевої Конференції в Ріджайні, можна бачити, що пан Бравнлі не читав історичних доказів і річевих аргументів д-ра Еварта, а як читав, то не хоче їх розуміти, бо ціла його промова, в якій він говорив про Бритійську Імперію, як про “нашу імперію” і більше імперіялістична, як свого часу промова консервативного прем’єра Британії Балдріна, коли він минулого року перездив Канаду.

Балдрин репрезентує британських капіталістів і йому не випадає інше говорити, як не хоче страдати джаб прем’єра Британії, але коли в подібний спосіб говорить прем’єр фармерського уряду рільничої провінції Альберти, яка не є захищена в визискованні британськими капіталістами ріжних слабких колоніяльних народів; коли так говорить прем’єр, якого вибирали фармери Альберти, що походять з ріжних країн, тоді постає питання: Чим ріжниться голова так званого фармерського уряду пан Бравнлі від голови консервативного уряду пана Балдріна?

Класово свідомі фармери Альберти зацікавлені радше в тім, щоб єгипетські бідні селяне (фелаги), індійські бідні селяне (парі), китайські бідні селяне (кулі) освободилися від всякого визиску та піднесли на такий рівень культури, який їм по справедливості належить. Однак коли ми будемо говорити про “нашу імперію”, то ми тоді говоримо про дальше виснаження, а не про визволення з визиску тих селян. Ми тоді стаємо самі імперіялістами — фармерськими імперіялістами — такими самими, як капіталістичні імперіялісти.

Шкода, що на конференції були делегати Американці, Німці і других націй. Їм мабуть було дуже приємно слухати патріотичної промови пана Бравнлі, голови Ю. Ф. А. уряду в Альберті. Пан Бравнлі був би багато ліпше зробив, лишаючи “нашу імперію” на боці, а говорячи про Канаду і Британію, бо навіть розумніші політики самої Британії не говорять ні про “Бритійсь Емпаер”, лише “Комонвелт оф Бритіш Пів’яс”. Прем’єр Канади Кінг ще ніде не сказав “наша імперія”, а говорив про “Бритійську Імперію”.

Не було б тепер зовсім нічого дивного, як би, наприклад, американські делегати від ріжних американських фармерських організацій повернувши до Злучених Держав зачали висказувати такі імперіялістичні погляди з американської точки зрення.

Ми розуміли, що міжнародна пулева (зглядно пулево-кооперативна) конференція мала за ціль звести фармерських лідерів всіх країн, в яких є поширена кооперация, разом в цілі тіснішого порозуміння і співдїлення, а не пропаговання імперіялістичного центрізму.

Он всі капіталістичні держави зброяться і пригтовляються до війни, а всяка війна відбивається найстрашніше на працюючій класі, а зокрема на селянстві як пак по тутешньому на фармерах. Що зроблено на цій міжнародній конференції, щоб протиділати війни? Щоб остерегти селян перед новою війною та всіми її страхіттями? Нічого. Напакі делегатом із Злучених Держав насупався нимихі думка, що коли фармерські лідери Канади говорять про “нашу імперію”, то їм треба говорити і думати в себе про “наші Злучені Держави”.

Тимчасом для фармерів не повинно існувати кордонів, бо їхні інтереси однакові в кожній країні і однаковий ворог всіх їх разом визискує. Части, що другі промовці говорили так, як треба, про кооперацию між народом праці і про обміню продуктами, а то інакше це була б не кооперативна, а імперіялістична конференція.

Промова пана Бравнлі і других таких виглядає, начебто говорив: дай боже доброго врожаю в Канаді і крівавої війни в Європі, то наші кооперативи потраплять вижшиши “нашу імперію” і зроблять “чут бізнес” на ній.

Треба сказати також, що промови про “нашу імперію” знаходили гучні оклики серед деяких фармерів-делегатів з Саскечевану. Чи і ні фармери дійли з врожаєм в Канаді, а країною війною в Європі?

А де ж буде мир на світі, як вже і між фармерами заподитися імперіялісти?

Фармери Канади хотять безпосередніх зносин з консумен-тами Британії. Так, але вони хотять таких самих зносин з консумен-тами Франції, Бельгії, Німеччини, Швайцарії, Японії і Китаю, отже при чому тут “наша імперія”?

Мабуть було б багатю ліпше, як би такі міжнародні пулево-кооперативні конференції відбувалися в майбутньому без співучасті імперіялістично-настроєних прем’єрів, лише при співучасті справжніх речників організованого фармерства, справжніх кооператорів. Тоді скорше зроблено б крок вперед до всевітнього порозуміння всіх працюючих та до братерства народів і усунення війни.

ОДИН ОКРУГ, ОДИН ЗАКОН, ОДИН МУССОЛІНІ.

Беніто Муссоліні стало стоїть на перших сторінках європейської та і американської преси. Він уміє видумати щось таке, щоб про него не забували. Цим разом він придумав дуже цікаву річ. Нею є новий виборчий закон для “італійського округу”. Так, для округу. Після нового виборчого закону — в Італії нема вже виборчих округів, як це водиться всюди, але є тільки один виборчий округ. Ним є ціла Італія.

Після нового виборчого закону ніяких виборів в Італії нема вже. Голосування є, а виборів нема. І голосування є тільки на фашистів. Хочеш, чи не хочеш — голосуй, і то не на особу, але на фашистів. Кандидатами голови собі не шукають, іх тобї постаряться.

Перед нами повний текст в англійському перекладі цього нового “препрошенного закону”. Він починається так: “Розділ 1. Число послів для цілого королівства є 400. Ціле королівство творить один всекраєвий виборчий округ.”

“2. Вибори послів відбуваються на основі номінації асоціями, визначеними в розділах 3 і 4; на основі номінації Великої Всекраєвої Фашистської Ради; на основі потвердження виборчим тілом.”

“3. Право номінувати кандидатів в першу (й останню — заміт. Ред.) чергу мають Всекраєві Конфедерації Синдикатів, визначених 41-ю статтею королівського (фашистського) закону від 1. липня 1926 р. Ці організації номінують два рази стільки кандидатів, як мають бути обрані.”

Вони взагалі самі не номінують кандидатів. Бо далі в тому самому розділі говориться: “Для кожної конфедерації кандидатів номінує її Генеральна або Всекраєва (фашистська) Рада.”

В розділі 4. говориться, що номінувати кандидатів мають також право “неполітичні організації”, але тільки ті, що визнані законом і мають заслугу перед краєм своєю культурною чи освітньою працею. Право номінувати кандидатів видає їм комітет, що складається з десятих фашистів (п’ятьох сенаторів і п’ятьох послів). Ні одна з цих організацій не сміє номінувати кандидатів більше, як одну четверту того числа послів, що мають бути обрані до парламенту.

Іншими словами справа стоїть так: послів має бути 400. Фашистській організації мають обовязково номінувати 800 кандидатів. А оці “неполітичні” організації не сміють номінувати більше, як 100 кандидатів.

Але послушайте далі, як “вони їх номінують”. Кожна фашистська й “неполітична”, “заслужена перед вітчизною”, організація, подає імена своїх кандидатів секретареві Великої Фашистської Ради. Секретар формує список кандидатів і перадає на затвердження Великої Фашистської Ради. Фашистська Рада перегадає цей список і недобих її кандидатів викреслює, замінуючи їх після свого бажання особами, яких зовсім не номінувала ні одна з вище згаданих організацій.

Після цього Велика Фашистська Рада проголошує остаточний список кандидатів, які мають бути обрані й формує більшоту — один на цілий список. Виборець бере балют в день виборів і ставить на ному: “Так”, або “Ні”, тобто голосує сразу на цілий парламент. Як що поставив “так” — добре. Коли ж “ні”, то також добре, бо ніхто з виборцем голосом не числиться. Ліста кандидатів проходить в цілому “італійськом округу” затверджена Великою Фашистською Радою й на тому кінець.

Та герї Муссоліні не тільки спритні законодавці. Вони одночасно й гумористи.

Наприклад: Всекраєві Конфедерації Синдикатів, що є признані фашистським законом, як легальні організації (бо своїм складом вони також є фашистськими), так номінують кандидатів: 1. Всекраєва Конфедерація Помічників номінує 12 кандидатів; 2. Всекраєва Конфедерація Рільних Робітників номінує 12 кандидатів; 3. Всекраєва Конфедерація Фабрикантів номінує 10 кандидатів; 4. Всекраєва Конфедерація індустріальних робітників номінує 10 кандидатів; 5. Всекраєва Конфедерація Комерсантів — 6 кандидатів; 6. Всекраєва Конфедерація робітників, що працюють в торговлі — 6 кандидатів. І так далі до кінця. Організація властителей 5 — організація їхніх робітників — 5 кандидатів. Одним словом “рівноправність”.

Ця фашистська “рівноправність” пригадує нам казку про котлету, зроблену з мішаного через половину мяса: з коней й канарки. На один із рестаурацій був наци: “Тут пригтовляються найсмачніші у світі котлетки: половина мяса у них конячого, а половина з канарки”. Одного разу спитали властителя рестаурації, як він мішає мясо, щоб були певним, що в кожній котлетці є половина конячого, а половина канаркового мяса. Властитель усміхнувся й сказав: “Дуже просто: я вбиваю одного коня і одного канарку, мішаю мясо до купи й маюте по половині”.

Отак якраз виглядає “рівноправність” фашистських виборів. Кілька фабрикантів номінують 10 кандидатів і кількадесят тисяч робітників номінують 10 кандидатів. Кількадесять помічників номінують 12 кандидатів і кілька мільйонів селян і робітників рілї номінують 12 кандидатів. І то тільки під умоваю, що вони належать до фашистської організації й номінують тільки фашиста. Зрештою, коли навіть цього фашиста Велика Фашистська Рада не визнає, вона його замінить таким, яким сама захоче.

Хто має право голосувати в італійськом виборчом округі — це також це питання. Голосувати має право тільки той, що належить до фашистських організацій і повинен свій вкладки; хто є шервомцем такої компанії чи організації, яка платить у фашистську касу визначні вкладки. Голосувати мають право тільки ті, що платять на рік не менше, як 100 лір такс, що є шервочими державної позички, яка приносить не менше, як 500 лір доходу на рік з процентами. Одним словом, якщо ти, бідний робітнику і селянине, не фашист, то не смієш голосувати, не смієш навіть на пердложеному тобї фашистськом балютї номінувати своє “Так”, або “Ні”.

Таким то новий “виборчий” фашистський закон. І його творець Беніто Муссоліні за це не сходить із шпальт газет. За такі закони капіталісти цілого світа хвалять Муссоліні.

ПРИЗНАЛИСЯ, ЩО БРЕШУТЬ.

Нема, здається, на земній кулі, газети, що послугувала-лася б такими брудними лайками в “полеміці” із своїми противниками, як “Канадійський Українець”, хоч він називає себе — “передовий український католицький тижневик в Канаді, посвячений інтересам працюючих людей”.

Як він тим інтересам служить, про це відомо всім тим, людям, що хоч трохи дедім розбираться і про них ми розводиться тут не будемо, а скажемо лише про одно “спростовання”, яке появилюся в “Канадійськом Українцеві” ч. 22, з 30-го травня ц. р.

Від довгих років провадиться завзята релігійна боротьба між греко-католиками й греко-православними за те, хто з них має репрезентувати перед богом канадійських Українців. Боротьба ця провадилася в зовсім не побожний спосіб. Взаїмні лайки, взаїмні очернювання, за які вони, не чекаючи суду господнього, ходили перед суд цивільний, були засобами боротьби цих претендентів на проповідувачів слова божого на землі.

З центру, від голови, ця сварка ширилася між парохіян, ширилася по цілій Канаді. Ми не раз вказували на те, яких способів боротьби вживають ті, що претендують на проповідувачів слова божого, а потім лишили їх варитися у власній сварці, полишаючи судити про них самим людем своїм, як то кажуть, хлопським розумом.

Полішаючи на боці “дипломатичні відносини” між греко-католицькою а греко-православною верхівками, ми на цьому місці вкажемо лише на те, до чого признався “Кан. Українець” з 30. травня, не входячи в саму суть, чи признався він ширю, сумлінно, чи під страхом кари божої, чи під страхом кари земних законів. Нас цікавить лише те, до чого він публично признався.

Признався він, що все, що він до цього часу писав про греко-православну церкву, було не правдиве. Або ось його власні слова: “Те, що ми писали кілька літ тому, і що ми писали в цій статті, є неправдиве”. Так, так, всі ті “сладословія”, що їх до тепер виписував “Кан. Українець” на греко-православну церкву, на Свистуна, Теодоровича, Савчука — все це було неправдиве.

Що ми писали, була неправда і причини не були правдиві... Наші предсказання були ложні і не сталося так, як ми предсказували... Наші твердження, що протестанські церкви фінансово піддержують Українську Греко-Православну Церкву в Канаді, є ложні і безпідставні!” — так без себе по лиці прилюдно орган греко-католиків в Канаді, “Канадійський Українець”, одночасно заявляючи, що ті люди, яких він до тепер називав ріжними епітетами, є люде “чесні і пошани гідні”.

Ми зараз не входимо в те, коли брехав “Кан. Українець”: чи тоді, коли він ляв греко-православних лідерів, чи тепер, коли він каже, що вони люде “чесні і пошани гідні”. Для нас важним є те, що “Кан. Українець” бреше й прилюдно це заявляє. Коли ж він признається, що брехав про греко-православних лідерів і їхню церкву, то тим самим він підписався, що брехав він про всіх, хто йому не любий, кого він старався поборювати на своїх шпальтах. Значить брехав він, коли виписував ріжні лайки на робітничо-фармерські організації; брехав він, коли виписував ріжні теревени на Радянський Союз, на його уряд; брехав він, коли писав про робітничо-фармерський центральний Комітет Допомоги Жертвам Повені на Західній Україні. Брехав, бо брехує в брехуєм, коли який греко-католицький брехун підписується обома руками публично під своєю брехнею, признаючись, що бреше він вже не від тепер, але від кількох літ — то йому й книги в руки.

ЖЕРТВЫ ШЛЯХЕТСЬКОГО ТЕРОРУ.

Польська шляхта, її суди, дефензива також стало тримають крок з міжнародним фашизмом, а часто стараються навіть бути напереді. У Вильні через довший час відбувалася судова комедія над сотками членів Білоруської Громади, над її ексекутивною та над бувшими послами польського союму. Їх обвинувачувано в “державній зраді”. Ціле обвинувачення збудовано на провокації й шпיוнажі. На суді обвинуваченим ніякого провини не доказано. Гіта те, що ці передові сини білоруського селянства бажали добра для свого повенолоного народу, організували його, просвічали й провадили на шлях визвольної боротьби.

В тім всіх їх провинна. Бажати добра своему народові, боротися за визвіл його з соціального й національного гнету — це злочин, це державна зрада в очах буржуазії і її законів. Польсько-шляхетський суд у Вильні засудив чотирих бувних білоруських послів польського союму (в телеграмі чомусь називається їх українцями) на 12 літ тюрми й каторжної праці кожного. Членів комітету Білоруської Громади засуджено на 8 літ кожного. Найменша кара, що їй дістали в тому суді члени Білоруської Громади — три роки. Скільки осіб засуджено — в телеграмі не згадується, зате говориться, що 450 членів цієї Громади сидять ще в тюрмах, очікуючи суду.

У Львові недавно закінчився процес над українськими гмі-назистами, які впрост із шкільної лави попали на судову лаву також за “державну зраду”. Не дивлячись на те, що й їм ніякої вини не доказано, кількох неповнолітніх хлопців засуджено на вазницю від 5 до 10 місяців.

Так щодня, що години буржуазія в цілому світі пакує в тюрми, гонить на заслання, на смерть кращих синів трудового народу за те, що він виступає до боротьби за свої права. Всюди по цілому світі буржуазія однакова брешуть ті, що кажуть, ніби то у “власній самостійній” буржуазній державі робітничтву легше живеться, як під “чужою” буржуазією. Для працюючих кожні буржуазія чужа. Фашист Італіець так само схотив Італійці комуніста за горло, як дефензивник Пільсудський схопив за горло українського чи білоруського робітника й селянина. І що руку ката працюючі повинні спільно відбивати всіоми.

Частина селян-худярів в селі Братівцях, стрілецького повіту, перед роздачею допомоги. (Фотографія г. Навілінського).

СТАБІЛІЗАЦІЯ КОШТОМ ПРАЦЮЮЧИХ.

Багато читаємо про те, що капіталізм сильніший тепер, як був по війні і що він усталоється, по вченому стабілізує.

Деякі людяи вгворяють працюючю класу, що не треба стремити до усунення диктатури горстких панів над величезною працюючою маєюю, бо це не можливе ще зараз; бо капіталізм випрівнює свої нерівності, скріплює свою позицію, словом стабілізується.

Возьмемо для прикладу Францію. Рік тому заад у Франції приходило до кризи. Тут треба зазначити, в теперішніх часах панування всемогучого фінансового капіталу, що криза є викликана на замовлення з гори. Коли банкири хотять мати кризу, тоді вола й буде. Криза це верхок капіталістичного розвою. Вона служить засобом забрати землю від робітничих рілїлї в першій мірі, а опісля всякий маєток від дрібної буржуазії, малих бізнесменів, сторнників то-що і на це вона придумаєта.

Отже і французькі банкири та звязані з ними світові банкири лагодилися викликати кризу у Франції, бо уряд не був в стації платити їм процентів від великих позичок. А уряд не міг, бо не хотів оподаткувати високо своєюю працюючого населення. Він тому не хотів, бо під час війни дурив це населення, щоб одобрювало всякі державні видатки на відбудову знищенні Нїмцями павських маєтків-фабрик, а Нїмці все заплають. Тимчасом показавало, що не те в Німеччї, а на цілому світі нема стільки металевих грошей, щоб заплацати воєнне відшкодовання не те аліантам, але одній Франції. Німеччина може платити тільки товарами, але в такому випадку французькі фабрики мусїлї-б заперти двері, як брати-б німецькі товари.

Пришла крута і гірка година на уряд Франції. Банкіри папірають платити, а тут нема чім. Банки зачал заврвати кредит фабрикам і заводам, а ці заперти двері і викладти робітників з праці. Зачало наставати безробіття. Уряд за урядом валівся — формувался і резигнував, бо бюджет не був збалансований — себто не було приходів на рівні з видатками. Однак знайшовся хитрий Пуанкаре, сформував уряд і наложив нові податки на селян і робітників і так “стабілізував” франка, який зачав сильно падати в вартості на грошевих ринках.

Недавно повиня з Парижа говорити, що Франція заплатить в червні Злученим Державам 9,086,000 доларів, а Британії 11,230,000 доларів воєнного доугу.

Зараз селяни Франції платять одинадцять раз стільки податків, як платили перед війною. Майже весь тягар сплачування воєнних довгів спав на селян Франції та робітників. Тому нема дивоти, що під час останніх виборів у Франції цілі села голосували на комуністичних послів!

Прийдє час, що в кожній країні селяне будуть ставати комуністами, бо капіталістичне адирство поробить їх дідами, як зробило селян Румунії, Польщі, зачинає робити селян Німеччини, Франції, Англії, Злучених Держав і Канади.

Капіталізм існує для виснаження, а виснаження зубожіння працюючих, яке і доведе до упадку капіталізму. Отже стабілізація капіталізму відбувається зараз в першій місії конгтом хліборобів та фабричних робітників. Вона є часова і по ній прийдє ще більша криза.

Але свідомі члени працюючої класи повинні організуватися, щоб це була вже остання криза під паньствою владою.

Канадійські грошеві барони вложили в ріжні підприємства Злучених Держав 722 мільйонів дол.

Капіталісти Злучених Держав вложили в ріжні підприємства Канади і Нової Швайцарії до кінця 1927 р. з біліони 537 мільйонів доларів. Досї ця сума перейшла 3% біліони доларів.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ХТО БРАТ, А ХТО СВАТ.

Роб. Алта.

Товариші!
Соромно мені, що так мало зібрав пресового фонду, але годі збирати тут більше, бо часи такі, що кожен про себе думає таї годі.

Я зібрав лише \$6.75 і пересилаю враз з іменами тих, що ці датки щиро зложили, дякую їм заздальгидь щиро і по товарищески.

Ми мусимо вчитися самі посприати свою пресу, бо як хочемо знати правду, то мусимо мати свою власну і констольовану нами самими пресу, а пресу мати не будемо, як не будемо посприати їй хоч маленькім датками.

Нині один з другим йде до готелю і дає квотра за дві шльянки пива, з якого нема найменшої користі, хіба кров вдерить в голову і чоловік зачинає дурити говорить, бо алькоголь ошоломлює і розв'язує язик. Дати цю квотра на свою газету, це є один удар в бік нашого противника, а рівночасно цим ми вчимся самозащитливості і жертвенності на попертя своєї власної справи.

Ніяка газета працюючих не може існувати без такого попертя, бо вона не має бічних фондів, як це мають панські газети, отже тому свідомі читачі збирають пресовий фонд, бо громада по шитті, бідному сорочка — читачі і симпатик по малий сумі грошей, газети допомога.

Свідомий свого обов'язку, хоч моя передплата заплачена до листопада, посилюю \$2.50 наперед і 50 ц. на У.Р.В., бо й це наш часочас. Товариші зробіть так всі. Не чекайте на колекторів, ані на зазвип, лише висилайте свою передлатку самі наперед, бо наше Видавництво потребує кожного долара тепер через літні місяці знов як до осені кампанії.

Признаюся, товариші читачі, що з читання "Ф. Ж." я багато скорстав і високо цей часочасний ціню. Я був колись перекладачем "Канадійського Фармера" і в 1923 р. зібрав я \$18.80 на читальню в Скалі над Збручем і перелав до редакції "К. Ф.", але вони й до сьогодні не дійшли, лише декілька з'являються в редакції "Кана. Фармера" і я не знаю, як їх відобрати. До цього ще, коли я прочитав в "К. Ф." статтю "Більшовицька джума" так я побачив, що це людська панська шматка, а не фармерська газета і вивів сміття проч з своєї кати.

Так як чую, то не я один пишу до них по 3 роки листи, а вони навіть не відповідають. Звичайно по панські — мовчать, але де є людські жертви на читальню? Це і вказує, як вони словами будуть Українку, а діями будуть свої кешени. Панам ходить якраз так про читальню в Скалі і культурне піднесення братів і сестер в краю, як псові про п'яту ногу.

Он так званий український червоний хрест в Канаді, який складається з різних патріотичних товариств, назбирав не \$18.80, а поверх 10 тисяч доларів на жертви повені, але за-

ТРЕБА ОСВІДОМЛЯТИСЯ.

Брайтстон, Ман.

В кожнім числі "Фармерського Життя" є допис з різних місцевостей Канади, а з Брайтстоном чомусь ніхто нічого не пише, неспаче-б тут осьво було гаразд. А воно так не є. І на мою думку, варто писати не тільки про те, коли все добре, але й тоді, коли чогось не достає, коли щось робиться не так, як повинно би робитися.

В нас освітня праця заведбанія і це болше питання треба коченню порушити. Найеуменше те, що наша молодь деморалізується. Ми мали тут колись гарний відділ ТУРФДім, мали й свій Дім, але деякі члени, при помочи одного "широго патриота", довели до того, що Дім пішов з димом. Після ті добрі люди почали ще нахпатися на тих товаришів, які в дійсности хотіли працювати, мовляв, вони спалили дім на те, щоб злучитися з відділом в Ред Дір. Отже в Брайтстон тоді почали утворювати танці в школі, щоб таким чином деморалізувати молодь.

Звичайно молодь на такі річч дуже цікава. Навчили її так, що тепер нічого й не кажіть про освіту, бо вона лише танцювати хоче. Коли відбувався забава в Фармерським Дому Ред Дір і хтось з товаришів хоче сказати якесь слово до присутніх, та молодь зараз денсерується, бо їй тільки танці в голову.

Тепер скажу слово до тих, які маю цікавляться організаціїми справами, але зате другим вічно критикують. Коли ви, товариші, зідетеся разом, то не сидайте коло стола грати "кіп і ліра" і не сваріть ся, хто виграв, а хто програв, а обговорюйте, як би то поліпшити своє життя. Тепер ви ще ждете коло своїх родичів і маєте де пригультися, ще не гризетеся за хліб насупний, але вам незадовго придеється самим заробляти на життя й треба заздальгидь вчитися, коли маете нагоду, бо опісля не буде спромоги.

Ми маємо культурно-освітню організацію, в якій може влитись кожний, хто лише має охоту. Ми також маємо свою робітничо-фармерську пресу, яка є нашим вчителюм, організатором і провідником, яка вчить нас, як боротися за краще майбутнє. Треба читати свою клясову пресу, а не тільки про "Джуга та Мері", бо від читання таких дурниць ви розумініми не станете. Треба читати не тільки про людське око, але думати над прочитаним.

На закінчення зважу всіх фармерів в Брайтстон ставати членами відділу ТУРФДім та перекладачками "Фарм. Життя". "Фармерське Життя" є однією українською фармерською газетою в Канаді, яка обороняє інтереси працюючих. Я думаю, що найбільшій можє спромогтися на передлатку, бо \$2.00 на рік це невелик гроші.

А. Малюк.

Товаришу Редактор!
Читав я довгий час папу газету "Фармерське Життя" як то фармери з інших околиць поступають через організацію ТУРФДім. А наша околиця "Пюбрук" чогось зовсім позаду і саме товариство не заслуговує собі на п'яку похвалу.

Вже рік як товариство засноване, але члени товариства не роблять жадної роботи. Було досе передстванені і кілька єдиних читачів. Концерту вно одного. Перешкода в тім, що наші фармери ще відстають і не хочуть порозуміти, хто їм привіталь, а хто ворог. Не читайте своєї газети "Фарм. Життя", тільки читайте щоську пресу, яку посилають їм наші друзі даром. Це і бівімо в премію дають. Товариства їм це треба, бо в товаристві треба доларів дати, картки і самогону покинути, а це в нас страшно анкорічене.

В. Дукасевич, містоголово.

ПРО КООПЕРАЦІЮ.

Фоксфорд, Саск.

Товариші!
В цей час багато шпестється то про кооперативне фармування, то про кооперативне закуповування. Так як це останнє болше пекуче, то і я хочу деяке слово докнутити.

В 19. числі "Фарм. Життя" я перечитав статтю тов. Яремкевича і Третьяка й на мою гадку, поданий плян є можливий. Лише здається, що цей плян буде багато тяжкий до переведення в життя, або на якийсь час просто такі неможливі.

Причина ось яка: ми прості "трешніки" на це не маємо потрібної науки і практики. До того поважного діла треба не тільки науки, але й свого рода фахівця; а всі ті, що тепер почитано за науку, звуть себе "панамі" і наколи би вони їх ділилися до нас на роботу, то во- перекладач "Канадійського Фармера" і в 1923 р. зібрав я \$18.80 на читальню в Скалі над Збручем і перелав до редакції "К. Ф.", але вони й до сьогодні не дійшли, лише декілька з'являються в редакції "Кана. Фармера" і я не знаю, як їх відобрати. До цього ще, коли я прочитав в "К. Ф." статтю "Більшовицька джума" так я побачив, що це людська панська шматка, а не фармерська газета і вивів сміття проч з своєї кати.

Так як чую, то не я один пишу до них по 3 роки листи, а вони навіть не відповідають. Звичайно по панські — мовчать, але де є людські жертви на читальню? Це і вказує, як вони словами будуть Українку, а діями будуть свої кешени. Панам ходить якраз так про читальню в Скалі і культурне піднесення братів і сестер в краю, як псові про п'яту ногу.

Он так званий український червоний хрест в Канаді, який складається з різних патріотичних товариств, назбирав не \$18.80, а поверх 10 тисяч доларів на жертви повені, але за-

ЧУМУ ТАКА БАЙДУЖНІСТЬ?

Дарлінг, Алта.

Товариші!
Читав я довгий час папу газету "Фармерське Життя" як то фармери з інших околиць поступають через організацію ТУРФДім. А наша околиця "Пюбрук" чогось зовсім позаду і саме товариство не заслуговує собі на п'яку похвалу.

Вже рік як товариство засноване, але члени товариства не роблять жадної роботи. Було досе передстванені і кілька єдиних читачів. Концерту вно одного. Перешкода в тім, що наші фармери ще відстають і не хочуть порозуміти, хто їм привіталь, а хто ворог. Не читайте своєї газети "Фарм. Життя", тільки читайте щоську пресу, яку посилають їм наші друзі даром. Це і бівімо в премію дають. Товариства їм це треба, бо в товаристві треба доларів дати, картки і самогону покинути, а це в нас страшно анкорічене.

В. Дукасевич, містоголово.

Товариші Читачі!
Є багато писати про це наше сучасне життя на фармах і хочеться писати, але вірте, що руки не служать і часу не хватає, роблячи в полі не 8 а два рази по 8 годин деньо!

Невільнича це праця, але що зробити? Сезон дуже короткий і як не пітиши силою і здоров'ям, не завлеши в час, воно в час не вийде навіть хоч би добрий рік. А тут це всякі панські "зобов'язання" тяжке на синіи і заставляють недіяти, а сіяти, бо інакше папи проженуть нас з фармав.

Отже хочу написати про ось який поганий, підлий і нікчемний вичнок якоїсь сатани в людській тілі. Товариш Николай Морган з Гасе мав гарний шпихлір і вночі з 4 на 5 травня якась скотина запалила його. В шпихлірі було 250 бушлів м'яскової пшениці, з того 60 моченої готової до сїлини, 250 бушлів ячменю, 150 бушлів жита і 800 бушлів віса та віз з баксею коло шпихліра як також упряж з 12 коней і це все злукава людина знищила.

Шкода вписати хочайменше 2,000 доларів. Шпихлір був на другій фармі, отже воно ніхто вночі не запримітив.

Ось як боголюбови вірні християни жють це в наших околицях. Тепер піде висповідання і дасть на акафіст і пін гріха відпустити.

Ну, хай що пін відпустить, але совість не відпустить. Вола ще перед самою смертю віддзветься і не дасть легко вертати тому, хто так піде постулив. Мені не відома щоб людина, яка зробила який злочин, пішла з тим злочином до гробу. Вона вже на смертельній постелі а мусяло сказати про свій злочин, бо інакше не могла вмерти спокійно.

Про таке я не чув в тих околицях, де є відділ паншої освітньої організації Товариство Українських Робітничо-Фармерських Дім, де люди читають багато "Ф. Ж." та другі робітничо-фармерські часописи. Там єсудіти люблять, помагачуть собі взаїмно, не завидують собі так, як в нас.

Ю. Анака.

УВАГА! СТУБНО, АЛТА.

Повідомляється оцім всіх членів Вирч Лейк Кооперативного Товариства Продажі Житнього Скота що в неділю 17. червня 1928 р. відбудеється в Фармерським Дому в Стубно (назко Тхора) річний мітінг, в який треба запрошити такожо всіх членів, бо ходити про пресу, яку посилають їм наші друзі даром. Це і бівімо в премію дають. Товариства їм це треба, бо в товаристві треба доларів дати, картки і самогону покинути, а це в нас страшно анкорічене.

В. Дукасевич, містоголово.

Як був в нас організатор т. Киפורук і він сказав, що в товаристві не можуть бути палогові картографи і самогонщики, так деяким товаришам було протівне. Вони до цього привітали, що і на представлення картки треба заграти. Щодо самогону, це вже потайки йде. Кайтан від самогону "телеграфує" своему товаришеві де перебує під ребро і зараз оба ідуть на двір, під вікно і там паливає один другому. Відтак ідуть до середини боротися або сваритися.

Між такими і жінками дещо потрафлять. Був випадок, що на мітінгу одна другий в очі шалювала. Не якісь-будь жінки в нас вміють так файно робити.

Треба, щоб ім хто прищурював жіночий журнал "Робітницю" і як би вони його читали, то була-б любов між ними.

Більше годі про таке згадувати, бо це великий сором для нас. Лише прошу: покшіте, товариші, що палогову звичку, беріться до освіти і організації. Помагайте самі собі, бо ворогам не поможе. Читайте всі як один свою клясову пресу "Фармерське Життя", "Робітницю" і "Світ Молоді". Поможіть свої пресі пресовим фондом, щоб вона росла і розвивалася.

Останню з товаришеским привітом, В. Ожико.

ЛУКАВА ЛЮДИНА.

Стінен, Саск.

Товариші Читачі!
Є багато писати про це наше сучасне життя на фармах і хочеться писати, але вірте, що руки не служать і часу не хватає, роблячи в полі не 8 а два рази по 8 годин деньо!

Невільнича це праця, але що зробити? Сезон дуже короткий і як не пітиши силою і здоров'ям, не завлеши в час, воно в час не вийде навіть хоч би добрий рік. А тут це всякі панські "зобов'язання" тяжке на синіи і заставляють недіяти, а сіяти, бо інакше папи проженуть нас з фармав.

Отже хочу написати про ось який поганий, підлий і нікчемний вичнок якоїсь сатани в людській тілі. Товариш Николай Морган з Гасе мав гарний шпихлір і вночі з 4 на 5 травня якась скотина запалила його. В шпихлірі було 250 бушлів м'яскової пшениці, з того 60 моченої готової до сїлини, 250 бушлів ячменю, 150 бушлів жита і 800 бушлів віса та віз з баксею коло шпихліра як також упряж з 12 коней і це все злукава людина знищила.

Шкода вписати хочайменше 2,000 доларів. Шпихлір був на другій фармі, отже воно ніхто вночі не запримітив.

Ось як боголюбови вірні християни жють це в наших околицях. Тепер піде висповідання і дасть на акафіст і пін гріха відпустити.

Ну, хай що пін відпустить, але совість не відпустить. Вола ще перед самою смертю віддзветься і не дасть легко вертати тому, хто так піде постулив. Мені не відома щоб людина, яка зробила який злочин, пішла з тим злочином до гробу. Вона вже на смертельній постелі а мусяло сказати про свій злочин, бо інакше не могла вмерти спокійно.

Про таке я не чув в тих околицях, де є відділ паншої освітньої організації Товариство Українських Робітничо-Фармерських Дім, де люди читають багато "Ф. Ж." та другі робітничо-фармерські часописи. Там єсудіти люблять, помагачуть собі взаїмно, не завидують собі так, як в нас.

Ю. Анака.

УВАГА! СТУБНО, АЛТА.

Повідомляється оцім всіх членів Вирч Лейк Кооперативного Товариства Продажі Житнього Скота що в неділю 17. червня 1928 р. відбудеється в Фармерським Дому в Стубно (назко Тхора) річний мітінг, в який треба запрошити такожо всіх членів, бо ходити про пресу, яку посилають їм наші друзі даром. Це і бівімо в премію дають. Товариства їм це треба, бо в товаристві треба доларів дати, картки і самогону покинути, а це в нас страшно анкорічене.

В. Дукасевич, містоголово.

Є ЧИМ ГОРДИТИСЯ

Член пшеничного пулу може слушно бути гордим з організації, яку він помагав будувати. За кілька років члени-фармери створили найбільше кооперативне товариство продажі у світі. Зачавши не маючи ані одного елеветора, місцевого або термінального, нині три західні пули посідають і орудують поверх 900 місцевими елеветорами з поємністю більше як тридцять мільонів бушлів, а будують ще кілька сот більше цього року і вже цегорічний намолот піде до пулевих елеветорів при воді, які мають поверх 32 мільони містоти для перетримування зерна.

Канадійський пшеничний пул признають нині як найбільш важний чинник на всіх пшеничних ринках старої і нової частей світа. Пул показав всім фармерам Канади, що помагаючи один другому в пулі вони помагають собі.

Непулевий фармер не може гордитися пулевым товариством, бо це якраз його пшениця, яку він віддає в руки ворогів пулевого товариства, а якою ці вороги стараються побити пулеву ціну.

Непулевий фармер може навіть часом мати щастя і дістати трохи ліпшу ціну, як пулева, але беручи на загал, рік за роком, він не може ніколи дістати так високої ціни, як дістає пулевий член.

Коли хвалють нині пулевих фармерів, що вони своєю відвагою вратували фармерів західної Канади від руїни, непулевий фармер мусить зі встидом спустити голову і очі в долину, бо він нічим не причинився до цього рятунку.

Непулевий фармер може однак зробити ще дещо доброго для себе і для пулу, якщо признасть, що він досі блудив не вписавшись до пулевого товариства та негайно підписує пулевий контракт на слідуючих пять років починаючи від 1-го серпня цього року. Тим він може собі, поможе рішництву і поможе своїм товаришам по праці.

THE CANADIAN CO-OPERATIVE WHEAT PRODUCERS LIMITED

Manitoba Wheat Pool, Winnipeg, Manitoba Saskatchewan Wheat Pool, Regina, Saskatchewan Alberta Wheat Pool, Calgary, Alberta.

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРА ТУРФДІМ В ПРОВ. САСКЕЧЕВАНІ.

Подаємо до відома всім українським фармерам та робітникам в провінції Саскчеван, що Провок ТУРФДім висилає до Саскчевану свого організатора т. П. Киפורука на обіздки в провінції Саскчеван.

Висилаючи організатора, Провок ТУРФДім хоче допомогти фармерам зорганізуватися й зміцнити свої сили, бо тільки в організації запорака кращого майбутнього. Тож ми кличемо товаришів фармерів і робітників тих місцевостей, де є вже якийсь відділ, як і тих, де немає ще відділу наших організацій, дати нашому організаторові всяку можливу допомогу в його корисній для вармерів праці: скликати на призначений час мітінги, розповсюдити оголошення і агітувати людей, щоб приходили громадною до ці мітінги. Так само просимо дати нашому організаторові матеріальну підтримку й допомогти йому переїхати з одної місцевости в другу.

Тут подаємо спис місцевостей, які відвідає наш організатор т. Петро Киפורук.

Верігін, Саск. — в У. Р. Ф. Домі, в неділю, 17. червня, в годині 1. по полудні й вечером.

Кенора, Саск. — в понеділок, 18. червня, в годині 7.30 вечером.

Гасе, Саск. — у вівторок, 19. червня, в годині 7.30 вечером.

Кемсек, Саск. — в середу і четвер, 20. і 21. червня, в годині 7.30 веч.

Роблін, Ман. — в п'ятницю, 22. червня, в годині 7.30 вечером.

Стони Крк, Саск. — в суботу, 23. червня, в годині 7.30 вечером.

Калдер, Саск. — в неділю, 24. червня, в годині 1. по полудні.

Врокстон, Саск. — в понеділок, 25. червня, в годині 7.30 вечером.

Юрстон, Саск. — в вівторок, 26. червня, в годині 7.30 вечером.

Мелвил, Саск. — в четвер, 28. червня, в годині 8. вечером.

Бінфелт, Саск. — в суботу, 30. червня і в неділю, 1. липня, в годині 8. вечером.

УВАГА! ЯК ХОЧЕТЕ МАТИ УВАГА! З ДОБРОЇ МАТЕРІЇ І ПО ДЕШЕВІЙ ЦІНІ, ТО ЗАХОДІТЬ АБО ПИШІТЬ ДО КРАВЕЦЬКОЇ РОБИТНІ А. СНОМА

667 SELKIRK AVE. — WINNIPEG, MAN. За викінчення після найновішої моди гарантуємо.

КУПУЙТЕ! -- КУПУЙТЕ!

ВЕЛИКИЙ, ДУЖЕ ЦІКВИЙ ЗМІСТОМ ТА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНИЙ

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ КАЛЕНДАР

ЯКИЙ ВЖЕ МАЙЖЕ НА ВИЧЕРПАННЮ.

Робітничо-Фармерський Календар не подібний до інших календарів. Він служимте Вам не на один лише 1928-ий рік, але на стало. Є це прекрасний збірник дуже цікавих статей, наукових розвідок, літературних творів найкращих українських письменників.

Робітничо-Фармерський Календар містить дуже багато гарних ілюстрацій, має широкий інформаційний розділ про робітничий рух в Канаді а про українські робітничо-фармерські організації і їх пресу з'окрема.

Набувайте й другим переказуйте, щоб набували собі Робітничо-Фармерський Календар, поки він не вичерпався.

ЦІНА В ГАРНІЙ ТВЕРДІЙ ОПРАВИ \$1.00

БРОШУРОВАНИЙ75

Замовлення разом з належитістю засилайте на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS COE, PRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

ЦІНИ НА ЧЕРВЕНЬ І ЛИПЕНЬ.

Канадійські курятка. Вигрівані на те, щоб опісля несели добре. Тисячі виплюються що тяжка з зець по випробуваннях капкановим способом курах. Когутин були по курах зареєстрованим рекордом 313 - 318 зець в рік. Курятка по них 25 шт. одно. Ручно, що не ділдуть до нас живі. Пішіть до безплатній каталогу. Деторині і Анкони \$16.00 за 100 куряток. Бард Ракен, Мінорки, Білі Бакен \$18.00 за 100 курят. Білі Бакетин, Боф Орпінтони, Род Алетт Червоні \$20.00 за 100 куряток. Ми є найбільшою фірмою в Канаді, що вигріває машинним способом.

Alex Taylor Hatchery, 362 Furdy St., Winnipeg, Man.

НА ПРОДАЖ
віаки і демократи, візочки для малех кончиків, більші вози і вози до розозменши тигарів, упряж, сакіннич-культурістори, геис- і солді-плагги, плаги брейкери, борони і другі аграрии. Teplitzki & Bulstein 190 Sutherland Ave., Winnipeg, Man.

НА ПРОДАЖ 7 фармів. Ціни від \$1,500 до \$5,500. На всіх є будівлі. Положені 33 миль від Монтреалу, а від 3 до 7 миль від міста Ст. Джером. Легкі умовини. Добра нагода для товаришів набути кут на старі літа. За дальшіми інформаційми зголошуйтеся до: Geo. Moley, Riviere Gagnon, Via St. Jerome, Que. (24)

ДР. ІВАН ОРОБКО

ЛІКАР І ХІРУРГ ЕКС-РЕП ЛІБОРАТОРІЯ 207 MOSER RYDER Bldg., 101st Street, Edmonton, Alta.

ПОСИЛАЙТЕ ШКИРИ

до виправ на гарний чорний і червоний ремін, на лесеи, на сировець і на накривала (робс). За добру роботу ручу. Пишіть по інформації і ціни. Посилайте шкири на таку адресу: YOKKTON TANNERY P. O. Box 45, Yorkton, Sask.

Чому вам не подбати завчасу, щоб ваше збіжжя й збіжжя вашого сусіда було заасекуроване? Асекуруйте своє збіжжя через нас. Пишіть за повніми інформаційми і аплікаційними формами до MORGAN-NICKOLSON LIMITED, 4th Flr., Union Trust Bldg, Winnipeg, Man.

ПРИХОДІТЬ ДИВИТИСЯ НА ФІЛЬМУ "ТАРАС ШЕВЧЕНКО!"

У ВАКАВ, САСК. — Фільма буде показана в Міській Салі в середу, 20. червня перша частина, а в четвер, 21. червня друга частина. За цінами на тикети глядять на місцевих оголошеннях. На бажання місцевих фармерів фільма буде показана через обід в годині 1. по полудні і в годині 8. вечером.

В КАДВОРТ, САСК. — Фільма буде показана в Міській Салі в п'ятницю, 22. червня перша частина, а в суботу, 23. червня друга частина. (Для цієї місцевости резервуются ще в неділю, 25. червня). За цінами на тикети глядять на місцевих оголошеннях. Початок перших двоох вистав в годині 8.00 вечером, а початок другої вистави буде поданий на оголошеннях в місци.

В ДІ ПЕС, МАН. — Фільма буде показана в Укр. Роб. Домі: в п'ятницю і в понеділок, 29. червня і 2. липня перша частина, а в суботу і вівторок, 30. червня і 3. липня друга частина. Ціни тикетів: для дорослих 50 центів, а для дітей 25 центів. Початок в годині 8.15 вечером.

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО!

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

НЕТЕРПЕЛИВЕ ОЧІКУВАННЯ.

Спенс, Саск.

Минає четвертий місяць від коли вчаться курсанти В.О.К. і здається, що то вже чотири роки. Звичайно час видається так довгим, коли людина чогось дожидає і конечно бажає. Ще два місяці і знов наша організація зросте морально, бо знов увійдуть у нашу аматорсько-співацьку гуртків нові сили з широким знанням та зараз став питання: чи відішли на фармах зможуть утримати своїх курсантів, котрі так конечно потрібні в нас на фармах? Може скаже дехто, що це завчасу про це говорити, але я навмисне зачепив цю справу, щоб було часу обговорити її і приготуватись, щоб ми були готові плян, коли прийде час.

Головно, на початках треба всім силкам подумати і забезпечити відішли фондими на цілі утримання курсанта. Якщо вже курсанти підготує молодь, котрої в нас не бракує, так тоді справа іде легше, буде їм робота, будуть і фонди. На мою думку члени відішли, розуміючи значення організації, можуть оподаткувати себе на певну суму. Хоч це може і тяжко, але часами золотий випадає кілька доларів на дуринцю, чому не дати її на користне діло? Даді, поблизькі відішли можуть спільно утримувати дівриента, котрий міг би почерзі вжити то в одній то в другій околиці. В такій спосіб можна підготувати в кожному відділі здібніших молодіж товаришів чи товаришок, котрі могли-б проводити на час аматорсько-співацьких гуртків.

Приїжджайте, Товариші Курсанти, на фармах, поле є ширше до роботи, а нема кому робити. У нас старших як на ці часи дуже вузеньке знання, а приїмті ми співрочові. Нашу енергію з'їли інші приїждятелі патріоти. На Вас, Товариші, одна надія. Ждемо на Вас ми і наші діти і коли приїдете, будемо щиро вітати Вас.

Фармер Старіци.

ТИМ ЦЕГО НЕ ТРЕБА.

Норквей, Саск.

Шановні Товариші Читачі! Недавно я отримав листа від Провісійального Комітету з Саскатуна, чи можна-б устроїти в нас організаційний мітинг для організування відділу освітньої організації "Товариство Український Робітничо - Фармерський Дім", або як кажемо коротко, читаючи лише початковий буквар, ТУРФДім.

В нас нема свого Фармерського Дому лише є народний дім і наші народовці не хотіли погодитися дозволити йому на віче, бо мовляв, вони "більшовики" не люблять, бо організація буде нападати на "націю". Хто їм таке наговорив і чи знають вони, що вони говорять, я сумніваюся.

З дописів, які я читав про віча організаторів в других частих Канади, я не бачу, щоб організатори нашого освітнього Товариства нападали на націю, або на когось іншого. Це не є наша тактика нападати на когось. А коли ми її критикуємо когось, то не нападасмо на него, лише вказуємо, де він зле робить та вчимо, як повинен робити добре для громади.

Але наші фармери не читають лише односторонню газету, яка представляє всю їх своєї точки погляду, а не з точки правди. Та прийде час, що і тутешні фармери переконаються, що були на блудній дорозі, бо-ж вони тут не розкошують, ї ї задоволені і здоровля деякі потрапили а, добра нема.

Панське вель дороге, а фармерське вель дешеве і копше і тут фармери спигають, чому воно так.

Олекса Макарчук.

ПОКИНЬТЕ ПИТИ САМОГОН.

Інісфрі, Алта.

З нашої зарослої лісом околиці майже ще не було жадною дашке в "Фар. Життя". Причиною того — певно наша небадальість; лінемося подати дещо до часписку. Можливо, що добре, що нічого нічого не пише. Якщо було би щось доброго подати, то певно воно вже було би там а так то видко, що нічого доброго нема.

Вже від довшого часу декотрі люди старались побудувати Фар. Дім та з'організувати товариство, однак без помочи других це не вдалося. Це залежить від тих малосвідомих людей, котрі безперечно маловажають значіння такого дому її товариства.

Люди, а віка-віків, пробували знищити цього страшного ворога людства — гарячі патитки однак в нас на Бучач цей "ворог" ще більше викорінюється. Люди затроюють свій мозок душеним квасом та дістають помшання розуму, як колись Індійці, котрі зили "французьку бредню". Індійцям ми тепер не дивуємося бо вони були на дуже низькому культурному уронені розвитку. Але наші Українці в цій околиці ще гірші Індійців. Індійці як були інді, або як хотіли нападати на когось, то перше розгоричували свою кров горілкою, або гучними тансами, а тоді з варіяетським та громоним криком винидали на других, різали, убивали та секстували (відраювали на голові шпіву з волоссям).

Таке саме з нашими людьми на других, різали, убивали, та в околиці Бучач. Віді середньіни піддуть остатні денги на пукор та дріблуді, щоб зробити той ашпальний воді і, паншиснь повторюють індійське "варварство".

Діти їх біді, обдерті, умочені, замерзають в знімі, не їдуть достаточної поживи, як для тіла, так і для ума, а їх родичі видають послідні грейцари на пиянство. Бенкетують в день ті спаралізовані самогонкою умів, а у вечер ідуть до дому, викрикують страшешними ревучим голосамі, мов ті лави, вишукані з клітки, що за добою шукають. Ідуть до дому, б'ються, б'ють себе, б'ють бідну худобу, котра їх веде та збиткується над нею, що під гору не годна їх витягнути.

Прийшла неділя, а між сусід іде з бенкету. Нараз, переважкою попрі помешкання, як зарев диким голосом, мов Індіанці. Везе сердега повну фіру людей, одні без ковтів, другі без шапок, треті без прилукості, й бе копів, аж кости тріщать. Показує свою глупість, свою дурноту, вперскуванням якхесь дурних співалок.

Час, люди, покнуті цю варварську примху. Вдигте, до чого вола туткі вас веде! Повідіши образок представляє багато таких людей тут. То-ж не робіть собі сорому, а поступіть інакшою дорогою. Зійдіть і побудуйте Фар. Дім і провадьте там культурно-освітню працю. Не давайть таких негарних прикладів своїм дітям! Не розпивайте собі голови. Не викрикуйте по дорогах, мов які скажені люди, а покажіть, що ви себе приведеде до вищого культурного уронення.

Я ніколи не писав бп цього неясного допису, але це вже ведедє через довпішї час, що й естерпіт не гедеп. Тут є й гарні, тверезі люди, до яких цей допис не відноситься.

С. Д. Салуца.

ОБРАЗКО З ФІЛЬМИ "ТАРАС ШЕВЧЕНКО", ЯКА ЗАРАЗ ПОКАЗУЄТЬСЯ В КАНАДІ.

Батько й мати йдуть на панщину, а малий Тарас залишається дома.

ЗРОБИТЬ ЦЕ В КОЖНІЙ МІСЦЕВОСТІ.

В місцевості Нелер, Саск. є поступовий відділ Обеднаних Фармерів Канади. Він на одному із своїх засідань-мітингів ухвалив таку резолюцію проти війни:

"Види цього, що Велика війна (1914—1918) доказала без заперечення, що військова війна є спричинена економічною війною за посідання світових ринків, на яких пануюча класа могла-б "надмупувати" присвоєно собі надвижку продуктів праці продукуючої класи, і

"Види цього, що з другого боку фінансісти і промислові барони збирають величезні зиски з воєнних операцій коштум працюючого населення, проте

"Постановляється, що ми як організоване тіло продуцентів відмовляємося в майбутньому брати участь в масовій різні на війни ради зиску фінансістів чи інших управліюваних паразитів".

Так повинен зробити кожний відділ Обеднаних Фармерів у всіх провінціях і ухвалити таку резолюцію та заслати її до прем'єра Кінга в Оттаві та на руки свого посла до оттавського парламенту.

Саме тепер пани говорять найбільше про мир, а це значить, що вони готують війну.

Саме тепер — як пише бувший італійський прем'єр Франческо Нітті — пансько-капіталістичні уряди різних держав сильно зброятся і війна тепер є блище, як коли перед тим.

Саме тепер в Китаю зачалася війна між двома групами визискувачів за посідання китайських ринків збуту та дешеворі-житаєського робітника.

Попідний вождь пролетаріату Николай Ленін сказав, що

КООПЕРАТИВНИЙ КЛИЧ.

Батько кооперативної теорії Овен, кидавши це перед століттям свій ідейний кооперативний клич, не кидав його для визискувачів, а для визискуваних і не творив він його для себе. Він бачив кривду, яка діялась зі сторони капіталістичної торгівлі для великої робітничої сім'ї і хотів тим своїм ідейним кличем задати удар приватній торгівлі, що експлуатує маси.

Він знав, що робітника не тільки немилосердно визискує та кривдить капіталіст підприємець не доплачуючи йому за його працю, забираючи від него за марненький гріш його піт та терпіння і його нерви. Він доглянув ще також і другого небезпечного ворога бідноти, котрий сто днів, що хвиляється настравив свою брудну руку по цей пуждений, тяжко зацірацьований робітничий гріш, іменю приватного торговця. Він знав, що зерника його кооперативної ідеї найбільшій часті падає в капіталістично-буржуазне хаба, котре їх заглушує, але він вірив також, що другі зерника шадуть на родному землі пролетарської маси і видадуть еної плоди.

Що є кооператива.

Добровільне обєднання людей, котрі хотять зменшити свої видатки за споживання свого щоденного насущного хліба. Це є добровільне обєднання повноволених визискуваних мас. Рівноправність, співпраця, гармонійність, самодопомога, освіта приймаєсь навить поміж робітництвом в країнах капіталістичної Європи. А що вєлка нова ідея тяжко на початках приймається, тому і кооперативний рух не відразу знаходить собі масове підпертя, бо загаль працюючих ще добре його не розуміє. Ідейні економісти європейського континенту пропагують дальше ідею Овена. Цілий буржуазно-торгівельний світ виступав помпою силою проти так небезпечного для них магнетичного клича, хочє його зараз при народженню задавити. Приватна торгівля обєднується в рїжкороді спільні та торговельні товариства, щоб боротись проти кооперативного руху. Однак кооперативний клич ширась всеж таки в маліх і середніх містах та в деяких країнах Європи осигає певні зодобутки. Вона там вже

є сцентралізована, організує кооперативні банки, розпоруждає обширною пресою та веде велику пропаганду, в Країнах воли Рад. Союзу вже нині мріють про загальну кооперативну ціле економічне життя, се-то від продукції аж до споживання.

Чому тут дрїмають.

В Америці та Канаді вже до нині повинні горіти великі кооперативні вогні між робітничою масою, котра культурно та освітньо стоїть багатю вище від європейської. На жаль, доперва починають де-не-де блимати маленькі вогники кооперативної ідеї. Робітництво бореться криваво за підвижку своєї плати та коротший робітничий день. Чому-ж добровільно, не що днини, а що години несе воно тяжко запроцьований гріш до приватного стору, до рук посередників та переплачує їм за товари?

Для фабриканта все одно кому він збуває свій товар, чи дрібнобуржуазному торговцеві, чи кооперативній робітничій спільні. Ціна товару для обох буде однакова. Майже всяка людина має нахил до бізнесу, хочє жити коштом праці другого, хочє бути пашинкою небесною, не орати ні сїяти, а жити і то добре. Яким капіталом распоряджає дрібнобуржуазна торгівля і звідки вона його взяла, нехай на це питання відповідає кожний робітник та робітниця самі. Чи такі самі успіхи навіть при капіталістичній формі господарства не могли би бути осягнуті робітничо-кооперативні спільні? Чи робітництво, згуртоване і обєднане в споживчих кооперативних спілках, не могло би було мало по мало приступати до продукційних кредитових а навіть будівельних спїлок і таким робом набувати в свої руки і знаряддя продукції.

Таким ось чином і в країнах капіталістичного устрою процес продукції аж до споживання пересуваєсь в руки робітника, а з цим в парі ішло би його звизволення. Сталось би це в такій спосіб. Коли кооперативний рух зачав би охоплювати щораз ширші трудові маси і зачав би ставати небезпечним для приватного капіталу, пануюча класа заатакувала-б його, а тоді в його обороні стали би широкі трудові маси і уснули паразитів цілковито від влади та принєвольили їх працювати чесно на життя.

Семен Кооператор.

Питання: Що є приватна власність?

Відповідь: Для пана, це середство жити розкошью без праці, а для івана, це дурна надія отримати багачем, якби всеодно він ніколи не буде.

Тому, що існує приватна власність, особена власність (те що не їсте, поєте на собі і т. д.) дуже поганю поділеца. Одні мають по десять одягів, десяти кімнат і велику добірну та вибагливу їду, а другі пів пагі, в яких, мешкають в дірках і порох званих "гавзлами" та не мають навіть оброблїи подостатком.

ДР. Ф. РИБАН
ЛІКАР, ХІРУРГ-ОПЕРАТОР І АКУШЕР
3 довголітню практикою в шпиталях Вінніпегу, Шікаго й Монреалі
Операції виконує в найліпших приміщеннях
Офіс: — 594 SELKIRK AVE. — Телефон: — 55 323
Резиденція: — 582 ALFRED AVE. — Телефон: — 54 000
Winnipeg, Man., Canada.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШІ ТЕАТРАЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ!

Накладом Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства щойно вийшли з друку й продаються найновіші театральні підручники, пристосованні до найменших сцен наших робітничо-фармерських організацій.

Першою вийшла з друку і вже продається, дуже цікава й повчача комедія на 5 дій французького письменника Мюлера

"СКУПАР".

Це одна з найкращих комедій в репертуарі всіх театрів світа. Перероблена вона спеціально для наших сцен так, що можна її виставити дуже добра і повчача.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 35 ЦЕНТІВ.
АБО 5 ПРИМІРНИКІВ ЗА \$1.00.

Другою щойно вийшла з друку і уже продається, дуже цікава п'єса на 4 дії Є. І. Лісового

"НАЙМИТ".

П'єса із селянського життя на Україні перед і в часі революції. В нєї беруть участь 12 осіб. До вистави дуже легко надається. Змістом дуже добра і повчача.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 ЦЕНТІВ.
АБО 10 ПРИМІРНИКІВ ЗА \$1.50.

Краще замовляти зразу 10 примірників за \$1.50, чим перепикувати рої.

Третя, що також вже закінчена друком і можна замовляти, є п'єса на 3 дії В. Забгай-Товстїоса

"НА ПЕРЕЛАЗІ".

В нєї грає лише 8 осіб і надається вона до найменших сцен. Цікава вона своїм змістом та ще й тим, що ціла гра відбувається без зміни сценерії.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 ЦЕНТІВ.
АБО 10 ПРИМІРНИКІВ ЗА \$1.50.

Ми радимо всім нашим організаціям, замисль витрачувати час на переписування роїв, замовляти повний комплект примірників, що вийде значно дешевше, як переписування роїв і в бібліотеці на стало залишати примірники.

ЗАМОВЛЕННЯ РАЗОМ З НАЛЕЖИТІСТЮ ТАКИ ЗАРАЗ ЗАСИЛАЙТЕ НА АДРЕСУ:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

КУПУЙТЕ ЮВІЛЕЙНІ ФОТОГРАФІЇ УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ!

Щоб увіковічнити пам'ять десятилітнього ювілею Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, Центральний Виконавчий Комітет замовив і видав художній малюнок центрального будинку у Вінніпегу, який прикрасить помешкання кожного члена й членкині ТУРФДіма та кожного українського робітника й фармера, який купить собі цей образок.

Малюнок є в трох кольорах і двох форматах. Перший менший формат — самий образок 6Х9, а з бордером 9Х11 — коштує лише 25 центів штука.

Другий, більший формат 10½Х16 самий лише малюнок, а з бордером 13Х19 надається для більших примішень, головню для Українських Робітничих і Фармерських Домів. Більший малюнок коштує \$1.50.

Кожний робітник і фармер повинні набити собі хоч менший прекрасний образок за 25 центів.

Кожна робітничо-фармерська інституція повинна набити собі більший малюнок за \$1.50.

Замовлення разом з належністю посилайте таки зараз на адресу:

UKRAINIAN LABOR-FARMER TEMPLE ASSOCIATION
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

КУПУЙТЕ ІЛЮСТРОВАНІЙ АЛЬБОМ!

Тому, що багато товаришів і товаришок бажали мати пам'ятку з фільму "Тарас Шевченко", Провісійальний Комітет провінції Онтеріо видав прекрасний альбом

ЖИТТЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В ІЛЮСТРАЦІЯХ

В цьому альбомі, на найкращому крейдяному папері, представлено життя Тараса Шевченка від маленької дитини до самої смерті. Тому, що видання надто коштовне, видано малу кількість цього альбому.

Спішть з замовленнями! Коли купите, матимете дорогу пам'ятку на довгі роки.

ЦІНА З ПОШТОВОЮ ПЕРЕСІЛКОЮ \$1.00.

Замовлення з грїшми посилайте на таку адресу:
UKRAINIAN LABOR-FARMER TEMPLE ASS'N
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.
або на адресу Провкому Онтеріо:
PROVINCIAL EXECUTIVE COMMITTEE U.L.-F.T. ASS'N
300—302 Bathurst St., — Toronto 2, Ont., Canada.

